

ния... Позволете да знамъ малкото ви име?

Бърмова. Лили.

Самокосовъ. Какво поетично име!

Бърмова. Кръстницата ми, като че е предугадила моя идеалъ въ живота и ме е кръстила...

Самокосовъ. Вашитѣ стихове трѣбва да сж чудесни...

Бърмова. Кой знае!

Самокосовъ. Ще ми бжде голѣма радостъ, ако ми донесете най-новитѣ си работи да подсладя душата си.

Бърмова. Азъ ги помня дума по дума.

Самокосовъ. Тогава кажете ми поне едно.

Бърмова. (помисля и почва):

Очи, очи ли сж я? —

Звезди отъ небето

За тѣхъ страдамъ и горя —

Премира сърдцето. (спира се задъхала и го гледа).

Самокосовъ. (ржкоплеска) Кога е писано?

Бърмова. Вчера следъ като гледахъ портрета ви.

Самокосовъ. Интересно!

Бърмова. Харесва ли ви?

Самокосовъ. Позволете да цѣлуна челото, подъ което сж се зародили тия дивни слова! (безъ да чака, цѣлува я)

Бърмова. Азъ бихъ...

Самокосовъ. Какво?

Бърмова. Цѣлунала... (Засрамва се и навежда глава).

(Мълчание).